

UYAN HADI

Fotoğrafına bakıyorum;
Çıplak gölgen
Çırpınan bir kelebek, yerde

Seninle uyandığım ilk sabah,
Yağmur başlamıştı konuşmaya
Tenini koklamıştım

Uyku çiçeğim
Saçlarını tararken sen
Düşünürdüm uçamayan serçeleri

Nerede şimdi
O her şeyi unutturan
Küçük aynan?

ŞİİRİN KIŞI

Karların üstüne kül serpiyorsun...
Bir bulut gagası kesmiş o solucanı,
Kıvraniyor acıdan...

Düşün bütün olanları,
Güneşe küsen sarkıtı anla

Baban sarhoş, eve kömür gelmiş
Anla, gözyaşlarıyla erimez bu kar!

DERİNDE

I

Gövdemde sakladığımı
Soğuk yıldız
Senin için
Sesin rüzgâr
Ellerin uyku
Aynı güneş
İkimize de çarpan.

II

Dinledim denizi
Toprağa girdim
Suyun çizdiği kalbim.

III

Yumuşaklığı ver
Gecenin saçak uçlarını
Ayaz sürüklüyor
Göçmen kuşları
Yel eğiyor
Beni sana.

GERÇEK VE SOĞUK / KADİR AYDEMİR

I. Anımsayıő

Bulutun karnı,
Güçlü bir rüzgârla geriliyor
Bir çanın düzensiz sesi,
Duyuluyor uzaktan
Ansızın bir kılıç: kıvrandırıyor
Őimőeđi

Sesin karşılaőtıđı yerde:
İstekli tarlalar

Çıplak kayalar,
Kibirle geri çeviriyor suyu.

II. Göz

Kavaklar, telgraf direkleri
Cırcırböceği,
Hiç susmuyor

Zeytin ağacı
Ezik otlarla

Sinsi
Her őey

Ve ardıçkuőu:
Bir konuşmayı
Dinler gibi

Çok uzakta insanlar
Som dikenler sarayı
Acı:
Toprakta
Ve yüzünde yol bekçisinin.

III. Anlamak

Kaygı:
Ağırlığı ırmağın

Güneş,
Batmak üzere
Kuş, yuvasını deriyor

Bir gömüt:
Karanlığın gergin dokusu
Yiten gölgeler,
Kuşları ölümsüzleştiren yel

Sis,
Saklıyor yüreksiz yüzünü
Sabırlı nesnelere
Yazgının inceliği.

IV. Kül ve Ateş

Ölülerimiz,
Gözçukurlarında
Renklerin olgunluğu

Sıyrılr gibi bir utançtan
Orada öyle durmadalar

...Sonsuz bir bakışın yansıması

Düzensiz bir ses
Güvercinli bir el
Gizli bir uyum

Büyüyen bir evren ağızlarında.

HAİKULAR

Bu ne gürültü
Tırtıllar, kuşlar
Düşünüyoruz

Güzle sevişen
Erik ağacı
Soyunsan da güzelsin